॥ १८॥ १९॥ २०॥ २०॥ इतिशांति०मोक्ष०नै०भा०एकादशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः॥ ३११॥ ॥ ७॥ विनाशिफलत्वेपिभोजनादिवत्तस्वानामुपास्तिरादर्त्तव्येत्याशंक्यतत्फ ** लस्यांतेबीभत्सतांदर्शयितुंप्रलयमाह तत्त्वानामित्यादिना॥ १॥ २॥ अहंकतंनरंअहंकाराभिमानिनंमहारुद्रं॥ २॥ सूर्यहूपीरुद्रएवशतसूर्यसमोभूत्॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ जाज्वलतिअतिशयेनज्व **

मनसिव्याकुलेचक्षुःपश्वन्नपिनपश्वति॥तथेद्रियाणिसर्वाणिपश्वंतीत्यभिचक्षते॥१८॥ नचेद्रियाणिपश्वंतिमनएवात्रपश्वति॥ मनस्युपरतेराजन्निद्रि योपरमोभवेत्॥ १९॥ तदिंद्रियेषूपरमोमनस्युपरमोभवेत्॥ एवंमनः प्रधानानिइंद्रियाणिप्रभावयेत्॥ २०॥ इंद्रियाणां तुसर्वेषामीश्वरंमनउच्यते॥ एति ६ शंतिभूतानिसर्वाणीहमहायशः॥२१॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०जनकयाज्ञवल्यसंवादेएकादशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः॥३११॥ याज्ञवल्क्यउवाच तत्त्वानांसर्वसंख्याचकालसंख्यातथैवच॥मयात्रोकानुपूर्व्यणसंहारमिपमेश्यणु॥ १॥यथासंहरतेजंतून्ससर्जचपुनःपुनः॥ अनादि नियनोब्रह्मानित्यश्राक्षरएवच॥२॥अहःक्षयमथोबुध्वानिशिख्यमनास्तया॥चोद्यामासभगवानव्यक्तोहंकृतंनरं॥३॥ततःशतसहस्रांशुरव्यकेनाभि चोदितः॥कृत्वाद्वादश्यात्मानमादित्योज्वलद्भिवत्॥४॥चतुर्विधंमहीपालनिर्द्हत्याश्चतेजसा॥जरायुजांडजस्वेदजोद्भिजंचनराथिप॥५॥ एतदुन्मेष मात्रेणविनष्टंस्थाणुजंगमं॥कूर्मपष्ठसमाभूमिर्भवत्यथसमंततः॥६॥ जगद्यध्वामितवलःकेवलांजगतींततः॥ अंभसावलिनाक्षिप्रमापूर्यतिसर्वशः॥ ॥ १॥ ततःकालाग्निमासाघतदंभोयातिसंक्षयं॥ विनष्टं असिराजेंद्रजाञ्चलत्यनलोमहान्॥८॥ तमप्रमेयोतिबलंञ्चलमानंविभावसुं॥ ऊष्माणंसर्वभूतानां सप्ताचिषमथांजसा॥ ९॥ भक्षयामासभगवान्वायुर्षात्मकोवली॥ विचरन्नमितप्राणस्तिर्यगूर्ध्वमधस्तथा॥१०॥ तमप्रतिबलंभीममाकाशंग्रसतेत्मना॥ आकाशमप्यभिनद्नमनोग्रसतिचाधिकं॥११॥मनोग्रसतिभूतात्मासोहंकारःप्रजापतिः॥ अहंकारोमहानात्माभूतभव्यभविष्यवित् ॥१२॥तमप्यनुप मात्मानंविश्वंशंभुःप्रजापतिः ॥ अणिमालिघमाप्राप्तिरीशानोज्योतिरव्ययः ॥ १३ ॥ सर्वतःपाणिपादांतःसर्वतोक्षिशिरोमुखः ॥ सर्वतःश्रुतिमाँछोके सर्वमा वत्यतिष्ठति॥१४॥

लित ॥ ८ ॥ ९ ॥ अष्टात्मकःयथाद्वादशात्मासूर्यः एवमष्टात्मकोवायुःसर्वैःस्वरूपैर्युगपद्वातीत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ अहंकारःअहंकारंमहानात्मायसतीत्यनुषज्जते ॥१२॥ शंभुःईश्वरः तमेवविशिनष्टि अ णिमेति सर्वसिद्धिरूपइत्यर्थः ॥ १२ ॥ सर्वतइत्यादिनाऐश्वरंज्ञेयंरूपमुक्तं ॥ १४ ॥